

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-08596/17-40

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád rozhodla dne 26. dubna 2018 podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a), § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-08596/17-19 ze dne 6. února 2018 **se zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.**

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku proti obviněnému, XXXXXX (dále jen „obviněný“), bylo zahájeno na základě podnětu statutárního města XXXXXX, který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručen dne 31. srpna 2017.

Z doručeného podnětu a jeho příloh vyplynulo, že obviněný zveřejnil dne 23. srpna 2017 prostřednictvím sociální sítě Facebook na svém profilu příspěvek, který obsahoval osobní údaje XXXXXX, zaměstnankyně odboru sociálních věcí Magistrátu města XXXXXX v rozsahu jméno, příjmení, rodné příjmení a datum a místo narození, které získal ze spisu trestního řízení, a dále jí označoval jako křivou svědkyni v trestním řízení, kde XXXXXX jako svědkyně opravdu vystupovala.

Obviněný byl rozsudkem XXXXXX odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody za XXXXXX, nicméně posléze byla usnesením XXXXXX trestní věc obviněného postoupena statutárnímu městu XXXXXX, komisi pro projednání přestupků, se závěrem, že se nejedná o trestný čin.

Toto jednání obviněného správní orgán prvního stupně nejprve kvalifikoval jako spáchání přestupku podle § 44a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a to ve formě nepřímého úmyslu zveřejněním osobních údajů XXXXXX, zaměstnankyně odboru sociálních věcí Magistrátu města XXXXXX, v rozsahu rodné příjmení, datum a místo narození, které získal ze spisu trestního řízení sp. zn. XXXXXX, čímž měl porušit povinnost stanovenou v § 8b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Podle tohoto ustanovení osoby, jimž byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a odst. 1 věty druhé trestního řádu pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv či k plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné

k uvedeným účelům, o čemž tyto osoby musí být poučeny. Proto byla příkazem čj. UOOU-08596/17-5 ze dne 19. října 2017 obviněnému uložena pokuta ve výši 3.000 Kč. Proti tomuto příkazu ovšem obviněný podal řádný odpor.

V následujícím řízení pak byl obviněný za identické jednání uznán vinným ze spáchání přestupku, tentokrát však podle § 44 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož měl porušit povinnost mlčenlivosti ve formě nepřímého úmyslu, a to zveřejněním osobních údajů XXXXXX, zaměstnankyně odboru sociálních věcí Magistrátu města XXXXXX, v rozsahu rodné příjmení, datum a místo narození, které získal ze spisu trestního řízení sp. zn. XXXXXX. Tím měl porušit povinnost stanovenou § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost osoby, která v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přichází u správce do styku s osobními údaji, zachovávat mlčenlivost o těchto osobních údajích. Za předmětný skutek pak byla obviněnému rozhodnutím čj. UOOU-08596/17-19 ze dne 6. února 2018 (dále jen „rozhodnutí“) podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a v souladu s § 44 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 3.000 Kč.

Obviněný rozhodnutí posléze napadl řádným rozkladem. V rozkladu navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Na podporu tohoto především uvedl, že není osobou, která by byla vázána mlčenlivostí. Předmětné údaje pak měl získat jako účastník trestního řízení. Prostřednictvím Facebooku informoval pouze okruh známých, kteří mají na předmětný profil přístup. Nahlédnutí do trestního spisu mělo být obviněnému odepřeno, takže z něj zveřejněné údaje nemohou pocházet. XXXXXX ale byla u hlavního líčení slyšena jako svědek a tyto údaje zde zazněly. Jelikož nebyla vyloučena veřejnost, údaje byly veřejně prezentovány. Představa mlčenlivosti, podle níž by kdokoli, kdo byl přítomen jako veřejnost u soudu měl utajovat skutečnosti, které tam slyšel, je podle názoru obviněného zcela absurdní.

Následně bylo na Úřad prostřednictvím elektronické pošty z adresy XXXXXX v období od 6. března 2018 do 9. března 2018 doručeno celkem osm podání označených jako rozklad, resp. doplnění odůvodnění rozkladu nebo obsahujících žádost o vložení dalších dokumentů do spisu, které však nemají s probíhajícím řízením žádnou souvislost (např. ohledně jmenování inspektorů Úřadu prezidentem České republiky). Při nahlédnutí do spisu, které se uskutečnilo dne 9. března 2018, potvrdil obviněný podání rozkladu, které učinil původně elektronicky, do protokolu a současně předal vlastnoručně podepsaný text rozkladu a odůvodnění rozkladu. V těchto podáních, která ovšem nejsou vždy plně srozumitelná, obviněný zčásti opakuje argumenty původního rozkladu, vytýká nesprávné vedení spisu a v této souvislosti se dožaduje nápravy a dále poukazuje na pochybení Úřadu v průběhu řízení i na pochybení jiných orgánů.

K tomu odvolací orgán po zevrubném seznámení se spisovým materiálem považuje za nezbytné především konstatovat, že správní orgán prvního stupně jednoznačně nedoložil, odkud předmětné údaje pocházejí. V této souvislosti bylo v odůvodnění rozhodnutí pouze konstatováno, že: *„Z logiky věci je zřejmé, že detailní znalost osobních údajů, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. rodné příjmení, datum a místo narození, nelze získat pouhou přítomností na veřejném zasedání soudu, nýbrž pouze z písemností, které jsou obsahem spisu, se kterým se může seznámit pouze obviněný, nikoliv běžná veřejnost. Rovněž z usnesení soudu doručených správnímu orgánu nelze dovodit, že by obsahovaly zmiňované údaje nebo že by tyto údaje byly v rámci jednání před soudem čteny.“*

Zároveň je nutno zvláště připomenout ustanovení § 101 odst. 1 trestního řádu, podle něhož *„před výslechem svědka je třeba vždy zjistit jeho totožnost.“* Ta se pak zjišťuje především na základě průkazu totožnosti. Pokud tedy předmětné trestní řízení bylo náležitě vedeno, mohly

by u hlavního líčení údaje o rodném příjmení, datu a místu narození svědkyně, tudíž údaje, jež lze považovat za základní identifikátory, zaznít. V tomto případě by obviněný opravdu nebyl vázán povinností mlčenlivosti dle § 15 zákona č. 101/2000 Sb. a nemohl tak spáchat přešupek podle § 44 odst. 1 písm. c) zákona č.101/2000 Sb. Nicméně ani toto nebylo doloženo.

Stejně tak nebylo doloženo, zda obviněný nahlížel do spisu, čemuž by, jak se hypoteticky uvádí v samotném odůvodnění rozhodnutí, v zásadě odpovídala i struktura zveřejněných údajů. Dále by bylo třeba zjistit, zda, pokud k nahlédnutí došlo, byl obviněný řádně poučen dle § 8b odst. 1 trestního řádu, a v případě prokázání těchto skutečností by přicházelo v úvahu stíhání za přešupek dle § 44a zákona č. 101/2000 Sb.

Odvolací orgán tedy shledal, že správní orgán prvního stupně nezjistil stav věci tak, aby nevznikaly pochybnosti. Jak také podotýká, doložené skutečnosti rozhodně ve svém souhrnu netvoří logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů, které jsou v takovém příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že by umožnily jen jeden závěr.

Za těchto okolností pak odvolací orgán považuje za irelevantní zabývat se další argumentací obviněného a s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti tudíž rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Zároveň však, což odvolací orgán považuje za nezbytné na tomto místě zvláště zdůraznit, toto v žádném případě nelze interpretovat jako obecný příklon Úřadu ke zveřejňování, resp. šíření osobních údajů o třetích osobách prostřednictvím sociálních sítí jako je Facebook.

Jak tedy lze závěrem shrnout, v následujícím řízení by měl správní orgán prvního stupně nejprve řádně zjistit stav věci a poté skutek obviněného nově kvalifikovat, ať už ve smyslu spáchání přešupku podle § 44a zákona č. 101/2000 Sb. anebo podle § 44 zákona č. 101/2000 Sb., eventuálně i jiným způsobem, přičemž nelze vyloučit ani závěr v tom smyslu, že obviněný se svým jednáním žádného přešupku nedopustil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 26. dubna 2018

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
předsedkyně